

ה"ת 25559/03/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ה"ת 25559-03-23 פלוני נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אריה דורני-דורון
המבקש	פלוני
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה להשבת התפוסים מושא הבקשה מ12.3.24, שבעקבות העדר תגובת המשיבה ב26.3.23 בהתאם להחלטת בית המשפט, ניתנה החלטה בדבר השבתם. באין ביצוע הוגשה בקשה לביזיון בית משפט כנגד המשיבה, המשיבה הגיבה לבקשה המקורית בבקשה לעיון חוזר, ובית המשפט קבע זאת לדיון שהתקיים ב17.4.23 ובמסגרתו העלו הצדדים הטענות הפרוצדוראליות וכן לגופו של עניין.

עיקר טענות המבקש הן, שקיימת החלטה לגופה של בקשה ומקומה של בקשת המשיבה לעיון חוזר הוא בהגשת ערר, המשיבה ידעה מההחלטה למתן תגובה ומחדלה הוליד החלטה ולא קיימת זכות לעיון חוזר, הרישיונות בתוקף, האב המחזיק בירי ללא דופי משנת 2018 עוסק בירי ובתחרויות וזקוק לנשק לצורך עבודתו. אין תכלית בתפיסה שכן המדובר בשני אקדחים שאין כל אינדיקציה לחשד כלפי המבקש בהעדר ידיעתו אודות ידיעת הקוד של כספת הבית בה הונחו האקדחים, ולכן גם אם קיים חשד כלפי הבר שלגביו קיים חשד לאיומים באמצעות אחד האקדחים, אין לתפוס אקדחים אלה בחלוף 4 חודשי חקירה כלפי הבר, בהיותם חלק מפרנסת האב המבקש וביטחונם בנסיעתו למקום מגוריו הסמוך לחברון.

עיקר טענות המשיבה הן, שלא הייתה כל תגובה בשל תקלה ולא התקיים דיון לגופו של עניין, שהאקדחים נתפסו בדיון כמוצגים בתיק, לצורכי חקירה ראיה וחילוט. המבקש האב חשוד ברשלנות והוגשה בקשה לביטול רישיונו. החשד כלפי הבר מקנה זכות ביחס לשני האקדחים הגם שרק באחד עשה שימוש שלא כדין.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים הגעתי למסקנה לפיה דין הבקשה להתקבל בחלקה כך שהאקדח בו נעשה שימוש על פי החשד על ידי הקטין יוותר בידי המשיבה בתנאים שיצוינו להלן ואילו האקדח השני יושב לידי המבקש כפוף לכך שאין כל החלטה על ביטול רישיון נשיאת כלי ירייה וזאת מן הנימוקים הבאים :

לא ניתנה החלטה לגופה של מחלוקת וקיים סיכוי סביר כי דיון שכזה יביא לתוצאה שונה מההחלטה שניתנה בשל המסוכנות בשקילת מכלול השיקולים הנוגעים להשבת תפוסים מסוג אמל"ח. משקמה התנגדות גם אם באיחור שאינו

מכביד בחלוף זמן ניכר, עדיין יש לשקול האם יש מקום לסיכון הציבור אם לאו בהותרת ההחלטה על כנה או לפגוע באפשרות מימוש תכלית התפיסה בדין הפלילי. גם ולו היה מוגש ערר הרי שהייתה נדונה הבקשה לגופה או מוחזרת לדין לבית משפט קמא לגופה.

לפיכך הריני מורה על ביטול ההחלטה מיום 28.3.23 ובחינתה לגופה תוך שיקול לעניין ההוצאות בהתאם למכלול השיקולים ובהתייחס לתוצאת ההחלטה.

משביטלתי החלטתי שניתנה בהעדר תגובה, בהעדר דיון לגופן של טענות ולגופה של המחלוקת, באתי לבחון הטענות לגופן וכאמור נמצאתי למד מעיון בתיק החקירה ובמ"ב 1-7 כי במסגרת האיזונים שבין מכלול השיקולים, סיכון הציבור, תכליות התפיסה וצורכי הפרט של האב בעל הזכות הקניינית וצורכי השימוש, יש לאזן התוצאה זאת מן הנימוקים הבאים:

א. בנסיבות החשד כלפי הקטין נוטה הכף להעדר ידיעת האב אודות פתיחת כספת הבית בה היה האקדח/ האקדחים וידיעת הקוד על ידי הקטין, גם אם התנהלותו וחשיפתו בהזדמנויות אחרות כלי הנשק כלפי הקטין נחשדת כרשלנות וחוסר זהירות. דהיינו תכלית התפיסה הינה כלפי הבן עושה העבירה בנשק לא לו.

ב. העבירה נעברה באקדח אחד בחוסר ידיעת האב, והאקדח השני אינו מעורב במעשה העבירה, גם אם טענת הרשלנות מיוחסת גם כלפי האקדח השני. לא מצאתי אינדיקציה לכך שהאקדח השני היה באותה עת פתוחה הכספת בכספת.

ג. האב זקוק לאקדח בעבודתו הביטחונית. עבודתו הביטחונית והעדר תקלות מ-2018 מעידות על מידה של אחריות בתפקידו, המאיינים המסוכנות שבהשבה. הזעזוע הספיק לאדם נורמטיבי זה כדי שלא לפגוע אנושות בפרנסתו או בטחונו היומיומי בתפקידו המחייב זאת.

ד. למרות פרק הזמן הנחזה להיות מהיר בבקשות לביטול מנהלי של רישיון, חלפו 4 חודשים ללא ביטול הרישיונות לנשיאת נשק. נכון להיום אין כל החלטה אחרת. ספק אם בנסיבות בהן לא נעברה עבירה על ידי האב והוא זקוק לנשיאת נשק לעבודתו בקרב גופי ביטחון ובנסיעתו לשלמו האישי, יבוטל הרישיון גם בשיקול הדעת המנהלי.

ה. המבקש זקוק לכלי נשק וחייב לרכוש אחר לצורך נסיעתו באזור בו הוא מתגורר הן מצד מקום המגורים המזכה ברישיון נזק לבטיחותו של המבקש. בהנחה שמקום מגוריו הגיאוגרפי מצדיק נשיאת נזק, אין טעם בתפיסת שני כלי הנזק וחיובו של המבקש ברכישת נזק חדש שלישי.

ו. אין מדובר במסוכנות כגון ביחס לאדם שאיים בכלי נשקו על אחר, אלא בחשד כלפי בנו של הקטין שאיים ללא ידיעת האב נטילת האקדח מתוך הכספת כאשר קיים קוד הידוע רק לאב והגיע לבן הקטין באין כל

אינדיקציה להיתר או הרשאה של האב, דהיינו אין מדובר במסוכנות של האב שיש להניח כי עתה יקפיד שבעתים על שמירת הנשק וקוד הכספת.

ז. תכלית התפיסה ביחס לאב בנוגע לאקדח אחד אינה מתקיימת בשל מעורבות הבן בלבד, ותכלית התפיסה ביחס לאקדח השני אינו מתקיים בנוגע לאב והבן הקטין משום שאין כל ראייה למעורבותו לרבות מיקומו באותה כספת, ובוודאי שהצורך של היחידה החוקרת בהחזקת שני הרכבים אינו עולה בקנה אחד עם התכליות "ראיה - ניתן להמירה בצילום וחתמה העדר טענה בדבר כלל הראייה הטובה ביותר, חילוט - לכל היותר יישקל זה ביחס לאקדח בו בוצעה העבירה הנחשדת של הקטין. הימנעות מביצוע עבירה בשנית הרי שהשבת האקדח לרשות האב בעליו לא תביא בהערכת המסוכנות להעברתו לקטין או לגורם אחר מדובר באיש העוסק בתחום עובד בו זקוק לשמירת ביטחונו ותפקידו מדבר בעד עצמו .

ח. בחלוף 4 חודשים אין כל צורך חקירתי באקדח שאינו מעורב בחשד לאיומי הקטין על חברתו. גם אם היה כזה, הרי שחלוף פרק זמן זה מצדיק הטיית הכף לטובת השבת האקדח הבלתי מעורב בעבירה הנחשדת.

ט. צורכי החילוט של חפץ בו בוצעה עבירה במיוחד כשמדובר בכלי נשק אינו בר המרה בכסף או בהתחייבות בשל המסוכנות והמסר ההרתעתי, כבר בשלב מוקדם של ההליך הפלילי נושא רעיון החילוט.

י. לאור האמור ביקשתי לאזן במכלול השיקולים הרלוונטיים האינטרס הציבורי הפרטי והביטחוני אישי אף הוא בכלל האינטרס הציבורי והריני מורה כדלקמן :

i. האקדח בו לפי החשד איים הקטין בנו של המבקש על חברתו הקטינה יותר בתפיסת המשיבה עד לסיום ההליך הפלילי כלפי הבן לצורכי חילוט ככל שיוגש כתב אישום לפני חלוף 180 יום.

ii. בחלוף 180 ימי החקירה וככל שלא תוגש כל בקשה אחרת, ולא הוגש כתב אישום, יושב אקדח זה למבקש אלא אם כן קיימת מניעה חוקית או כל צו אחר או החלטה מנהלית על ביטול הרישיון.

iii. האקדח השני יושב למבקש בחלוף 7 ימים ממועד מתן החלטה זו כדי לאפשר למשיבה להגיש ערר על ההחלטה.

iv. ככל שתינתן החלטה המבטלת את רישיונות נשיאת הנשקים תגבר זו על כל החלטה אחרת ותחייב בהתאם.

ו. בהתייחס לתוצאת ההחלטה לגופן של הטענות,
ובאיזונה הראוי לעת הזו, ללא סיכון כל צד בתוצאה מוחלטת לצד זה או אחר
על כל השלכותיה. ראיתי לנכון שלא לחייב מי מהצדדים בהוצאות.

המזכירות תשלח לצדדים.

זכות ערר כחוק .

ניתנה היום, כ"ח ניסן תשפ"ג, 19 אפריל 2023, בהעדר
הצדדים.